

hvis de følge med, at en saadan Lov absolut er paa sin Plads. Jeg staar ligesom det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen), der i Gaar sagde, at han ikke kender meget til Hestehandel, eftersom han kun en Gang havde handlet om en Hest. Og saa jeg har kun en Gang gjort det, Forskellen er blot, at han slap godt fra det, men jeg ikke.

En Lov som denne skulde jo have til Formaal først og fremmest at gøre det muligt, at de Tvistigheder, der opstaa, skulde kunne afgøres saa hurtigt og billigt som muligt. Om Billigheden skal jeg ikke udtale mig, men hvad angaar Hurtigheden, tillader jeg mig at spørge den ærede Minister, om der ikke kunde være Tale om at indskrænke Fristen, thi under de uheldigste Forhold kan der hengaa 14 Uger og 5 Dage, inden Sagen bliver afgjort. Muligvis vil man fra et juridisk Synspunkt kunne erklære det for umuligt at gøre Tidsfristen kortere, i saa Fald skal jeg straks lade mig overbevise, men jeg finder, at 14 Uger og 5 Dage er en lovlig lang Tid.

I øvrigt skal jeg udtale min Glæde over Justitsministerens Udtalelser i Gaar, idet det fremgik klart og tydeligt deraf, at det, han ønskede, kun er at faa Loven gennemført i saa god en Skikkelse som muligt. Jeg er enig med det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) i hans Betragtning af disse Voldgiftsavgørelser og ligeledes med det ærede Medlem for Lyngby (Piper) i, at man dog vist burde lade det være et tvungent Ombud at være Voldgiftsmænd. Jeg er noget bange for, at naar man har Lov til at sige nej, risikerer man, at de bedste Emner ikke blive tagne i Brug, hvad jeg vil anse for uheldigt.

I lige Maade udtaler jeg min Glæde over den højtærede Justitsministers Udtalelse angaaende Tanken om at faa ændret Forholdene ved Auktionssalg af Kreaturer saa vel som af andre Ting. Det glæder mig, at den ærede Justitsminister vil have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, jeg tror sikkert, det kan gøres nødigt. Ud over dette har jeg kun et Spørgsmaal til den ærede Justitsminister — jeg ved ikke, om det har været fremført før, jeg har ikke hørt det. Er der ikke nogen bestemt Grænse for, hvor lang Tid der maa hengaa, inden en Voldgiftsret kan forlanges nedsat, eller rettere en vis Grænse for den Tid, inden for hvilken Reklamationer ere tilladelige? Thi det er temmelig sikkert og vist, at der ikke ved enhver Heste- eller Kreaturhandel er Vidner til Stede,

og lige saa sikkert er det, at der ikke til enhver Tid affattes skriftlige Bestemmelser ved en saadan Handel. Derfor bør der sættes en Tidsfrist, inden for hvilken man har Ret til at gøre Reklamationer eller forlange Voldgift. Maaske støder det paa juridiske Vanskeligheder, og i saa Tilfælde lader jeg mig overbevise, men jeg finder, at det er en Mangel, at der ikke i Loven staar, inden hvor lang Tid, den være kort eller lang, man har Ret til at gøre Reklamationer eller forlange Voldgift nedsat.

Krabbe: Der var en enkelt Betragtning af den ærede Indleder, det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgkreds (H. P. Pedersen), som jeg havde tænkt mig vilde have fremkaldt en Bemærkning fra den højtærede Justitsminister. Da det ikke er Tilfældet, vil jeg gerne, inden vi slutte Forhandlingen, give mit Bidrag til, at dette Punkt kan klares. Det ærede Medlem talte om, at det vil være nyttigt i en Lov at faa fastsat Regler om selve Handelen med Husdyr. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) ansaa noget saadant for ganske umuligt paa Grund af de mangfoldige, forskellige Forhold, disse Handeler fremtræde under. Jeg deler Mening med den ærede Indleder om, at Lovgivningen med Nytte og praktisk vil kunne fastsætte saadanne Regler, men vil blot advare mod, at denne Sag bringes frem ved dette Lovforslag. Den vilde efter sit Begreb, efter Stoffets Art have sin rette Plads i det Forslag, vi have liggende om Køb. Men heller ikke i det Lovforslag vil jeg tilraade, at den blev optagen, saasom dette Lovforslag er et Forsøg paa en skandinavisk Lovgivning paa et meget vigtigt Omraade. Forsøget synes at skulle lykkes, og det vil være et stort Fremskridt til Fremme af Forbindelserne mellem de 3 nordiske Riger. Man har der taget ind saadanne Ting, som kunne være fælles for de 3 Riger. Naar man nu der bestemmer f. Eks., hvad der skal være indbefattet under Begrebet fob-Handel, et rent teknisk kommercielt Begreb, kunde man akkurat lige saa godt begrebsmæssigt sætte ind, hvad der skulde forstaaes ved en Kreatur- eller Hestehandel, naar der ikke er udtalt noget nærmere derom ved Handelsens Afslutning. Og ligeledes, naar det ved en saadan Handel er udtalt, at Dyret skal være frit for usynlige Fejl og andet saadant, kunde det meget godt i Loven være fastsat, hvad Følgerne af saadan Aftale skulde være. Men det vilde alligevel ikke være rigtigt at indsætte det i Lovfor-